تصریح شیخ طوسی و شیخ طبرسی بر حق بودن وجوه قرائات

واضحترینش تصریح شیخ طوسی و طبرسی است به اینکه فرمودند «وجوه القرائات کلّه حق و کلّه صواب». با این تعبیری که شیخ در تبیان و در مجمع آوردهاند، نمیتوانیم بگوییم که شیخ میگویند این اجماع، اجماع تقیه ای و رخصت و مماشات است.

بله، از کلام مرحوم فیض در صافی و وافی بر میآید که اگر اجماعی باشد تقیهای است. البته ایشان فرمودهاند «وجوب القرائات»، درحالیکه مرحوم فیض قائل به وجوب نبودند. جلوتر عرض کرده ام که ایشان روی مبنای خودشان مختار القرائة طور دیگری شد. پس اینکه میفرمایند « **یعطی وجوب القراءة بهذه القرائات**»؛ کاشانی در صافی و در وافی وجوب قرائت اینها را قبول ندارند، الا در یک جا که قبلاً بحث کردیم. آن هم تنها در بحث قرائت بود که فرمودند واجب است که این حروف را طبق متواتر بخوانیم. این یک نحو تهافتی بود که قبلاً بحث کردیم. اینکه سر برسد ای نرسد ظاهرش بود؛ مواردی در مفاتیح الشرایع، در وافی و صافی بود که فرموده بودند هیچکدام یک از اینها تواتر ندارد. ظاهر فرمایش ایشان این میشد الا در همان بخش قرائت.

«و فیه بعد»؛ من طولش نمیدهم. فعلاً ده مورد به ذهنم آمده. در جلسات قبل هم عرض کرده بودم. عبارت مرحوم حکیم را خواندم. تفاوت در کلام صاحب جواهر را مکرر عرض کردم. در کتاب الصلاة ایشان میگویند تواتر نیست، تعدد نیست. اینها را میفرمایند. در کتاب نکاح میفرمایند که این قرائات ثابت میشوند و حرف شهید را میآورند.

بازبینی #3
ایجاد شده 25 آوریل 2024 16:54:36 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 ژوئن 2024 13:29:56 توسط ... .